

"Se tulee", kuiskaus kulki pimeässä. "Se, se on haavoittumaton". Ahdistus jota tässä olisi voinut tuntea, se pelko. Tuntematon haavoittumaton mies ajoi meitä takaa. Siihen ei miekat eikä jouset toimineet. Vaikeaa se oli, mutta jonkin takia en pelännyt. Toisin kuin kaikki muut. Tunsin, että kaikki olisi voinut olla hyvin. No eihän se ollut mut niin tunsin. Olimme vanhassa kaivoksessa jumissa. Tämän, olennon kansa nauttimassa laatu-aikaa. Noh ehkä yritimme kuitenkin selvittää eikä istuskella ja puhua päivän kuulumisia. "Pieni kiillon tyyppine valon pilkahdus näky tuolt jatketaan"! yksi ystävästäni huusi. Se, se ei osoittautunut viisaaksi. Hirviö löysi meidät kun huutelimme. Yksi meistä jäi jälkeen. Ja luoja varjelkoon mitä hänelle olisi voinut tapahtua. Meidän ryhmässämme oli ollut 7 kun tullimme sisään nyt miehistöä on tippunut melkein kuin juoppoja laivasta. Poruukassa on enää 5 jäljellä. Onneksi meillä on kuitenkin mukana vielä maagi. Toisinaan lääkäri koulutuksellinen, mutta kuitenkin on onnistunut viivytyksissä ja harhautuksissa loitsujensa kanssa. Ilman häntä olisimme kaikki kuolleita. Varmasti. Löysimme paikan mihin pysähtyä. Meillä oli piilopaikka että valoa vähän. Se oli harvinaista näissä luolissa. Valo siis. Pelko oli nousemassa muilla. Minulla taas piittaamattomuus hengestäni. En halunnut parannusta kun minä haavoituin olin valmis kuolemaan aikani oli tullut. Ei minulla mitään muutenkaan ollut. Meidän typerä lääkärimme kuitenkin tuli ja loihti minut ehjäksi. Vaan sisältä aina rikki kun olet niin mikäs elämälläkään on väliä. Se itsetuhoisuus antoi kuitenkin jopa toivon selviytymisestä mitä muilla ei ollut. "Hei tarvitstkos sää apua"? yksi ystävästäni kysyi hiljaa. Seisoin nurkassa yksin en kaivannut muita minua ei nähty. Minua ei haluttu. Olin vaan siellä. Ystävälleni kuitenkin vastasin: "Otan vain tässä etäisyyteni muista". "Okei", hän sanoi siihen pettyneen kuulosena. Miksi tulisin mukaan jos pelastaisin heidät he kiittäisivät ja jättäisivät minut taas. Niinpä kutsuin hänet hiljaa tänne. Miten kysyisit. Loin sen. Hän oli ainoa oikea ystäväni joka halusi juoda taikajuomaani. Suunnitelma oli ohjata ja tappaa nämä elämiä pilaavat mulkut. Muut olivat nyt poissa. Ohjastin heidät ulos käynnille, että pääsisin nopeammin pois kun olin valmis. Olimme voittaneet. Olimme tehneet kaiken minkä voimme. Ja voitimme. Voitimme nämä "korkeammat" kusipäät he luulivat olevansa kylän johtajia pelon takia, mutta vain pelko voi johtaa itsensä suoraan tuhoon.